

10,8,31. mit einer goldenen Kette geziert: ROSS AIT. BR. 8, 21. ÇAT. BR. 13,5,4,2.

हरिताय् (von हरित), ष्यति, ष्यते *gelb oder grün werden* gaṇa लो-
कित्तादि zu P. 3, 1, 13.

हरिताल (von हरित) 1) m. eine Taubenart, *Columba Hurriyala* (s. HAUGHTON unter हरियाल) RĀGAYALLABUA im ÇKDR. — 2) f. ई a) = हर्वा *Panicum Dactylon* H. 1193. an. 4,300. MED. 1. 167. HĀR. 240. HALĀJ. 2,36. — b) Schwertklinge H. an. VIÇVA im ÇKDR. — c) Bez. des 3ten (3ten) Tages in der lichten Hälfte des Bhādrapada RĀGAMĀRTANĀ im ÇKDR. — d) eine best. Linie am Himmel H. an. MED. der Lustraum (क्वा-यापय) HĀR. — 3) n. AK. 3,6,3,32. *Auripigment, Arsenicum flavum* TRIK. 2,9,35. H. 1058. MED. RATNAM. 287. RĀGĀN. 13,67. धातवो हरि-
तालस्य MBH. 3,11617. हरितालार्द्रपीत HARIV. 4083. ऽद्री R. 4,37,7. 5,5,12. SUÇR. 1,132,17. 133,5. 2,66,2. 232,5. 336,16. षाद्रं KUMĀRAS. 7, 23. VARĀH. BRH. S. 44,9. 54,30. 110. 81,7. HEM. JOGAÇ. 3,108. Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6,503, Çl. 16. Verz. d. Oxf. H. 320, b, No. 760. — Vgl. श्राल und ताल.

हरितालक 1) m. = हरिताल 1) GĀTĀDHU. bei WILSON. — 2) f. ऽता-
लिका a) = हरिताली a) TRIK. 2,4,43. — b) vielleicht = हरिताली b) Verz. d. Oxf. H. 88, a, 19. — c) = हरिताली c) Verz. d. Oxf. H. 284, b, 12. Verz. d. Camb. H. 64, 8 v. u. Verz. d. B. H. No. 1216. fg. — 3) n. = हरिताल 3) AK. 2,9,104.

हरितालमय (von हरिताल) adj. (f. ई) aus *Auripigment gebildet* KU-
MĀRAS. 7,33.

हरिताश्मन् (हरित + ष्मन्) n. *blauer Vitriol und Türkis* RĀGĀN. im ÇKDR.

हरिताश्व (हरित + श्व) 1) adj. *falbe Rosse habend: die Sonne* MBH. 3,193. — 2) m. N. pr. eines Sohnes des Sudjuma VP. 350, N. 6. — Vgl. हरिदश्व.

हरितीकर (हरित + 1. कर) *grün färben: येन प्रुका ऽकृता: Spr.* (II) 5337.

हरितोपल (हरित + उ) m. *Smaragd* BULG. P. 3,8,24.

हरित्पर्णा n. *Rettig* RĀGĀN. 7,15. — Vgl. हरिपर्ण.

हरित्मत् adj. von हरित् gaṇa यवादि zu P. 8,2,9. — Vgl. हरिबत्.
हरित्यं (von हरित) adj. *im Grünen befindlich* u. s. w. (Gegens. प्रु-
ष्य) VS. 16,45.

हरिबच् adj. *gelbhäutig* ved. Citat bei ŚĀJ. zu RV. 3,3,4.

हरिबत् (von हरित्) adj. *goldfarbig: हरिबत्ता वर्षसा मूर्धस्य* RV. 10, 112, 3. — Vgl. हरित्मत्.

हरिदत्त 1) m. N. pr. eines Dānava KATHĀS. 47,14. verschiedener Männer 26,193. PAÑKĀT. 171,8. eines Kaufmanns ÇUK. in LA. (III) 32, 8. 37, 2. 3. — 2) f. श्रान् N. pr. einer Frau ÇUK. in LA. (III) 32, 8. 9.

हरिदम्बर adj. (f. श्रान्) *ein gelbes oder grünes Gewand tragend* Verz. d. Oxf. H. 19, b, 1.

हरिदर्भ m. eine Art Kuça-Gras RĀGĀN. 8,94. — Vgl. हरिर्भ.

हरिदश्व 1) adj. *falbe Rosse habend.* — 2) m. *die Sonne* AK. 1,1,3,30. H. 98. HALĀJ. 1,36. RAÇH. 3,22. 18,22. ÇIÇ. 11,56. KĪR. 2,46.

हरिदास m. 1) ein Diener —, Verehrer Vishṇu's BULG. P. 7,1,33.

10,47,57. नृ० 1,15,16. — 2) N. pr. verschiedener Männer Verz. d. B. H. No. 827. HALL 136. 149. fg. Verz. d. Tüb. H. 13. WILSON, Sel. Works 1, 189. 161. VER. in LA. (III) 29, 12. Verz. d. Oxf. H. 341, b, No. 799. ऽतर्काचार्य 292, b, 38. ऽविजय 351, b, No. 831. ऽभृचार्य KUSUM. 65, b, 15.

हरिदिन n. *der dem Vishṇu geheiligte Tag* d. i. *der 11te in einem Halbmonat* ÇKDR. unter एकादशी. VOP. 26, 129.

हरिदिग् f. Indra's Weltgegend d. i. *Osten* GOLĀDHJ. GRAHAṆAY. 1. हरिदीक्षित m. N. pr. eines Lehrers Verz. d. Oxf. H. 177, b, No. 403. HALL 2. Z. d. d. m. G. 7, 167.

हरिदश्वन् adj. (f. ऽदश्वरी) VOP. 4, 13.

हरिदेव m. 1) *das unter Vishṇu stehende Nakshatra Çravaṇa* H. 114. — 2) N. pr. eines Mannes Verz. d. Oxf. H. 329, a, 10.

हरिर्भ m. = हरिर्भ RĀGĀN. im ÇKDR.

हरिद्र (vgl. हरि) 1) m. a) *gelber Sandelbaum: ऽतर्* VARĀH. BRH. S. 54, 45. 79, 2. — b) N. pr. einer Gottheit COLEBR. Misc. Ess. 2, 284. —

2) f. श्रान् a) *Curcuma longa* Lin., *Gelbwurz*, sog. *gelber Ingwer*, als Gewürz und Färbstoff gebraucht, färbt gekaut den Speichel *gelb* (PLINIUS, H. N. 21, 70) AK. 2, 9, 41. TRIK. 2, 4, 22. 9, 11. H. 418. RATNAM. 58. DHANY. 1, 17. RĀGĀN. 6, 198. KAUC. 28. MBH. 3, 12387. 12880. 7, 965. SUÇR. 1, 139, 15. 142, 3. 145, 15. 146, 3. 2, 284, 9. 437, 4. Spr. (II) 6279. VARĀH. BRH. S. 33, 21. Verz. d. Oxf. H. 98, a, 3. 4. 249, b, 15. Schol. zu NAISH. 22, 49. MED. r. 241. ऽद्वय ist हरिद्रा und दार्ह^० *Curcuma aromatica* SUÇR. 1, 142, 20. 137, 13. 2, 398, 9. हरिद्रैदन *damit gewürztes Mus* KAUC. 26.

मञ्जिष्ठीबदरहरिद्र (collectives comp.) भूर्जशकलेन परिविष्टा KAUC. 38. — b) N. pr. eines Flusses COLEBR. Misc. Ess. 2, 284. — Vgl. दार्ह^०, वन^० und हरिद्र.

हरिद्रक m. 1) = हरिद्र 1) a) VARĀH. BRH. S. 79, 16. — 2) N. pr. eines Schlangendämons MBH. 1, 1557.

हरिद्रञ्जनी (हरित् + र्जनी) f. = हरिद्रा a) RĀGĀN. 6, 198.

हरिद्रव (हरि + द्रव) m. *ein aus der Mesua Roxburghii bez. fetes Pulver* TRIK. 2, 4, 20.

हरिद्रागणपति m. *eine Form des Gaṇeça* Verz. d. Oxf. H. 249, a, 17.

हरिद्रागण^० WILSON, Sel. Works 1, 20.

हरिद्रागणेश m. desgl. Verz. d. Oxf. H. 93, b, 5. 94, a, 34. fg.

हरिद्राङ्ग (हरिद्रा + 3. षङ्ग) m. *ein best. Vogel, = हरिताल* ÇABDAĀ. im ÇKDR.

हरिद्राभ (हरिद्रा + भ्राभा) 1) adj. *gelb* AK. 1, 1, 4, 24. — 2) m. *Curcuma Zerumbet Roxb. und Terminalia tomentosa* W. et A. ÇABDAĀ. im ÇKDR.

हरिद्रामेह m. *eine gelbe Harnruhr* KARAKA 2, 4. SUÇR. 1, 272, 6. ÇĀRṅG. SAṆH. 1, 7, 43.

हरिद्रामेहिन् adj. *mit der gelben Harnruhr behaftet* KARAKA 2, 4. SUÇR. 2, 78, 7.

हरिद्राग adj. *dessen Zuneigung nicht länger haftet als die Farbe von Gelbwurz* H. 476. HALĀJ. 2, 220. Vgl. Spr. (II) 6279.

हरिद्रिक adj. *mit हरिद्रा Gelbwurz handelnd* gaṇa कितरादि zu P. 4, 4, 53.

1. हरिद्रु (हरि + 2. रु) adj. *im Gelben (Soma) laufend: die Soma-Steine मृजुयोतो हरिषाचौ हरिद्रव: RV. 10, 94, 12.* Richtiger wäre die